

Aksiland

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXVII. évfolyam, 5. szám, 2023. február 3.

Az ember néha eltöpreng, mi ez a szadista düh, ami újabban arra készíti a kormányt, hogy távol-keleti tulajdonú akkumulátorgyárakkal és beszállító üzemeikkel rakja tele az országot Szombathelytől Gödög, Komáromtól Debrecenig. Legalábbis megpróbálja. A gazdaságpszichológiai motívumokról csak feltevéseim vannak, de mindinkább kirajzolódik egy séma, mely a *Maffiózók* tévésorozatból ismerős: mindegy, hogy személyszállítás vagy sportfogadás (megjegyzem, a magyar központi hatalom ezeket az üzletágakat is igyekszik kézben tartani), ha pénz van benne, és egy kis erőszakos rásegítéssel még több pénz húzható ki belőle, akkor jöhet. Az meg direkt előny, hogy a magyar államnak nemcsak erőszak-monopóliuma van, hanem természetesen jogot is alkot – erről a derék Sopranóék álmodni sem mertek volna –, úgyhogy nem kell bepizkolnia kezét, kidobóembereket vagy gyújtogatókat alkalmaznia, elég rendeletet hozni „mert csak” alapon, vagy eldugni két bekezdést egy sötét éjfélen elfogadott salátatörvénybe, amit elsőre senki sem ért, főleg nem az azt megszavazó képviselők, és máris kész a kocsi. Olyan meg ki hallott, hogy valaki nem tartja be a törvényt. Nem rendes ember az olyan. Mink is betartjuk, hogy is ne tartanánk, mikor mi csináltuk.